

Damaszkusz apostolképző

2008-as tábor jelmondata:
„Vívj meg a hit jó harcát!” (1Tim 6,12)

Pál – Krisztus atlétája, harcosa: „Futok a kitűzött cél felé.” „Nem féltem életem”

- *Ismerkedő kiscsoportban: kézbe adni ezt az ajánlást mindenkinek! Olvassák el! Szent Pál is bemutatkozik így a kiscsoportban.*

1. nap: Bevezető előadás

(Szent Pál fő vonásai)

Szentmisében: 2Kor 11,21b-12,6; Lk 18,9-14

Életrajz és ajánlás a Damaszkusz apostoliskolába való felvételihez: - nincsenek kérdések

2. nap témája: A kiképzés: felkészülés a harcra

Jelszó: Egyedül!

Damaszkusz és Arábia

Szentmisében: ApCsel 9,1-19; Lk 15,1-10

Te kinek, minek akarsz megfelelni? Téged milyen külső-belső elvárások mozgatnak, a Szentlélek helyett? Az mozgat-e inkább, hogy értékeljenek vagy az, hogy szeretgessenek? Mindkettőből bűnök származhatnak: gög, mások lenézése, a munka, a tanulás vagy a szenvedélyek túlhajtása, esetleg sodródás, annyira szomjazod a szeretetet, hogy testi élvezetekkel akarod pótolni. Te hogyan imádkozol? Tartasz-e csöndet, hogy Isten is szólhasson? Hiszed-e, hallottad-e már, hogy Isten személyesen beszél hozzád a szíveden keresztül? Keresed-e akaratát? Hogyan? Mi segít ebben? (Pl. szentírási elmélkedés) Van-e kapcsolatod vele? Kétoldalú-e? Szerinted megtértél-e már? Legalább kicsiben volt-e ilyen tapasztalatod, hogy saját akaratod helyet Krisztusét örömmel választottad? Olykor persze Ananiások vagyunk. Nehezen hajlunk Isten akaratára, de ha mégis megtesszük, öröm tölt el. Volt-e ilyen tapasztalatod? Tudsz-e elfogadni kritikát, vagy csipőből elutasítod? Mindig magad feje után mész vagy mások is beleszólhatnak az életedbe?

„Egyedül...” Azaz vannak dolgok, amiket „helyetted senki...”

Sikeres felvétel után, beiskolázás az apostolképzőbe:

Arábia – a puszta iskolája (bűnbánat)

Vannak dolgok, amit „helyetted senki” nem tehet meg. Sorolj fel pár ilyen dolgot az életedből, fejezd be a mondatot úgy is, hogy mit mondanál Pálnak:

Kedves Pál ugye most már érted, helyetted senki...

...nem tarthat bűnbánatot, mert eddig igaznak tartottad magad, holott ez a legveszélyesebb lelki állapot, mert aki magát igaznak tartja, egy idő után nem tart semmit sem bűnnek, mindent meg tud magyarázni, még iskolatársa megölését is. Kedves Pál, a probléma ott kezdődött, amikor esténként már nem tartottál lelkiismeret-vizsgálatot és bűnbánatot, mert eszedbe sem jutott már, hogy esetleg valamit nem jól csinálsz, ismerőseidől pedig nem fogadtad el, ha mondták.

...nem imádkozhat. ...nem ápolhat személyes kapcsolatot Istennel. ...nem szerethet.

3. nap témája:

Jelszó: „Együtt...” – Barnabás és a Szentlélek iskolájában

Antiochia és Filippi

Szentmisében: Fil 3,1-16 + 4,4-7; Jn 15, 9-27

Dél előtt Barnabás iskolájában leszünk- Antiochia

Ki a Te Barnabásod? Van-e? Hogyan tudsz te ilyen Barnabássá válni mások számára? A te barátaid közelebb vezetnek-e téged Istenhez? Hogyan szerezhetnél ilyen barátokat? Vannak-e rossz „barátaid”, mint az üldöző Saulnak, s vannak-e barátaid „az Úrban”? Van-e, aki életét adná érted? Barátaiddal inkább egymást kiegészítitek, vagy egymáshoz hasonlóak vagytok? Te milyen barát vagy? Tudsz-e alkalmazkodni? Jézushoz, legjobb barátodhoz is? Bajban ismerik meg a jó barát.

Délután a Szentlélek iskolájában leszünk – Filippi (az öröm városa)

Kezdődik az éles bevetés: harc Európáért

Négy harcunk a hitért:

1. Harc a Sötét Erőkkel (Sátán, panasz) 2. Harc a világgal 3. Harc az EGO-val 4. Harc a halál civilizációjával

1. Ütközet: a második Filippi csata (Találkozunk Filippinél!)

Harc a panaszkodás és szomorúság ellen: „Örüljete az Úrban szüntelenül! Újra csak azt mondom, örüljete!” (Fil 4,4), mert „a világ szomorúsága a halálba visz” (2Kor 7,10)

Melyik a mi szavunk, az azonnal vagy a majd? Mi addig halogatjuk az engedelmességet, hogy a végén elmarad.

Volt-e, hogy elszomorodtál, hogy kevesen vagytok hittanosok vagy ministránsok, s mégis kitartottál mint Pál. Nem az a kérdés, hogy sokan vagyunk-e Jézus barátai, hanem, hogy tényleg azok vagyunk-e? Valóban só vagyok-e, vagy értem eddig hiába fáradoztak az én „Páljaim”, mint a többiért, aki nem tért meg Filippiben? Hogy lehetnél jobban Jézus barátja? Mit kellene ezért tenned?

Te mennyire élsz az igéből? Mennyi van benned Jézus öröméből? Mennyire adod át magad a panaszkodás sötét erejének? „Örüljete az Úrban szüntelenül”. Öröm-e számodra Jézus vagy csak egy erkölcsös? „Adjatok hálát mindig, mindenért!”. Szoktál-e hálát adni? Nehézségekért is? Nehéz helyzetben is tudsz-e hálás lenni? A „szüntelen” öröm hogyan maradhat meg ilyenkor benned? Hiszed-e, hogy Isten erősebb a bajoknál, és még a rosszat is az istenszeretők javára fordítja? Volt-e sikertelenséged az evangélium hirdetésében? És sikered? Kinek próbáltad már hirdetni az evangéliumot, azaz átadni az örömet, amit Jézussal tapasztaltál?

Te szeretetből vagy muszájból jársz Szentmisére? Meg tudnád-e ígérni, hogy Rád mindig számíthat Jézus, ezután nem fogsz hiányozni a Szentmiséről? Te mit tudnál tenni a kötelező minimumon kívül, szeretetből, lelkesedéssel Isten országáért egyházközségedben és az evangéliumért?

4. nap témája: **Harc a világgal és az EGO-val – Jelszó: Csapatmunka**

Egyedül Athénban (1Tessz 3,2): A keresztény közösség szükségessége. A világ vagy Krisztus (avagy kinek akarsz tetszeni?)

„Démász elhagyott a világ kedvéért” (2Tím 4,10)

Harc a világgal (és a közönnyel), akár olyan áron is, hogy egy időre egyedül maradsz – **„harci fegyvereink nem földiek” (2Kor 10,4)**

Szentmisében: 1Kor 12,1-26; Jn 13,2-5+13,12-17+13,33-35

Neked milyen társaságod van? Tudsz-e várni, ha egyedül érzed magad? Mit teszel, amikor magányos vagy? Megpróbálsz beolvadni, hogy elfogadjanak egy társaságban, s emiatt olyan dolgokat is teszel, amit magadtól nem tennél? Tudod-e vállalni hitedet, akkor is, ha emiatt lenéznek, kiközösítenek, gúnyolnak? Szoktál-e szerepet játszani, rosszul viselkedni egy társaság kedvéért vagy hitedet elrejtteni azért, hogy elfogadjanak? Volt-e már, amikor Jézus barátságát elcserélted valaki szimpátiájáért? Szabad-e hallgatni Jézusról? Lehet-e mindenki barátod? Kell-e, hogy mindenki az legyen? (Pál: „megmondtam nektek: ne barátkozzatok romlott emberekkel!”, a barát szellemi-lelki társ is). Van-e krisztusi közösséged? Ha nincs, keresel-e? Mit tehetnél azért, hogy legyen? Kikkel járhatnátok és tarthatnátok össze a keresztények közül?

Korintus: EGO vagy TESTVÉR?

Harc önmagunkkal az Egyházban, avagy küzdelem az egóval a közösségért - „Talán megosztott Krisztus?” (1Kor 1,13)

Avagy a kétkulacsosság kísértése: „Vessük hát le a sötétség tetteit és Öltük fel a világosság fegyvereit! Élünk tisztességesen,... ne civakodásban és versengésben. Inkább öltöztünk magatokra Urunkat, Jézus Krisztust” (Róm 13,12)

Krisztusi-e a hittanos/ministráns/cserkész közösségetek? Mit tehetnél azért, hogy krisztusibb legyen? Te miben szoktad az EGO-t választani a közösség helyett olykor? Te milyen adományokat kaptál a Szentlélektől, amellyel építhetnéd Krisztus testét (1Kor 12-t fel is olvashatjuk)? Krisztusi közösség csak azok között jön létre, akik az EGO helyébe Jézust akarják tenni. Egyébként csak keresztények halmaza van együtt.

Valaki minden kiadásáról naplót vezetett és abbahagyta, amikor rádöbrent, hogy egész estéjét a pénzével való törődés foglalja le és már nincs ideje szentírásolvasásra. Valaki rájött, hogy ugyanezt a szerepet a TV és az internet tölti be.

Próbáljuk meg rangsorolni mindazt, amik, vagy akik életünkben a legtöbbet foglalkoztatnak. Lehet, hogy a tanulás-bálvány vagy a siker- vagy a szerelem-bálvány kerül az első helyre. Vagy egy harag, vagy egy élvezet, vagy egy rossz szokás, szórakozás. Második helyen jön „ez a gond”. Harmadik helyen „az a szokás”. Negyedik helyen „az a kötelesség”. Hol van Jézus helye? Amikor Pál a korintusiaknak első levelében a szeretetről ír, nem akármilyen szeretetről ír, hanem agapénak nevezi (a klasszikus irodalomban mindössze tizenötösör fordul elő). Ez feltétel nélküli szeretetet jelent, ahogyan Isten szereti az embert: egészet ad neki, de jelenti az ember választ is Istennek, hogy ő is osztatlan szívvel egészet adhat a Szentlélek kiáradása óta, és Istent teszi élete középpontjába.

5. nap témája: **Misszióink Hazánkban**

Jelszó: Értük

Irány Róma! – Végső küzdelem: Élet vagy halál? Az élet vagy a halál kultúrája, civilizációja?

Avagy harc az állammal (császárral, társadalmi közvéleménnyel) a Hazáért

„Krisztus levele vagytok... az élő Isten Lelkével írva, nem kőtáblákra, hanem a szív húsból való tábláira” (2Kor 3,3)

Szentmisében: Róm 12,1-21; Mt 10,1-15

Te szereted-e Hazádat? Szoktál-e engesztelni magyar népünkért? Mi a felelőssége egy keresztény embernek a Hazájáért? Te mit tehetnél Magyarorszáért?

Ki a te Páloed, aki hitre segített? És Te? Kinek vihetnéd el az evangélium tűzét? Mit tudnál tenni magyar népünk, egyházmegyénk evangelizálásáért? Kit helyezett szívedre Isten, akit közelebb tudnál vezetni hozzá környezetedből? Hogyan? Hogyan lehet jól evangelizálni? Kikkel kellene összefognod? Régiód fiataljait hogyan lehetne megmenteni? Te mit tudnál tenni ezért?

